

Otevřený dopis Tomáše Doležala

Se zájmem jsem si přečetl rozhovor se senátorem Ivo Valentou na téma zvyšování poplatků OSA, uveřejněný 22. 9. 2016 na serveru Novinky.cz, a jako autor jeho výroky dotčený musím konstatovat, že pan senátor zde opakovaně lže a překrucuje fakta.

Tomáš Magor Doležal, zakladatel a kapelník skupiny *Tři sestry* (zastupován OSA od 1998, v databázi má registrováno 248 hudebních děl)

Konkrétně k jeho výrokům:

Citát 1:

„Přestože nejde o veřejné prostředky v pravém slova smyslu, jde o prostředky (poplatky za vysílání hudby ve veřejných prostorách, vysv. aut.) vybírané ze zákona, a veřejnost, ale zejména autoři mají právo vědět, jak je s těmito financemi nakládáno, a dost možná se i podílet na tvorbě systému jejich přerozdělování.“

Komentář 1:

Pan senátor tak podsouvá veřejnosti, že OSA je netransparentní orgán, „černá díra“, jak uvádí dále. To je lež. Pan senátor, veřejnost i autoři vědí, *chtějí-li* vědět. Systém rozdělování těchto poplatků je přesně popsán v rozúčtovacím řádu OSA (článek 5.3.2), který je přístupný nejen autorům, ale též široké veřejnosti např. na webu www.osa.cz. Tento řád a jeho změny schvaluje nejvyšší orgán OSA — valné shromáždění —, na nějž mají přístup všichni členové OSA. Takže ne „dost možná autoři mají právo se i podílet...“, oni se přímo podílejí, pane senátore.

Citát 2:

„Co říkáte na argument OSA, že v jiných zemích EU se platí výrazně více než v ČR?“

To může být sice pádný argument, nicméně je třeba brát v úvahu celkové rozdíly v cenové či platové hladině, rozdíly v modelu kolektivní správy autorských práv a podobně.“

Komentář 2:

Např. v Maďarsku s cenovou a platovou hladinou srovnatelnou s ČR vybírá Artisjus (obdoba OSA v Maďarsku) v průměru 6krát vyšší sazby než OSA. V Polsku jsou sazby zhruba 5krát vyšší. Dokonce i v Litvě jsou sazby v průměru 3krát vyšší, než má OSA.

Nevím, co má pan senátor na mysli, když hovoří o rozdílech v modelu kolektivní správy autorských práv ve srovnatelných zemích. Kolektivní správa práv hudebních autorů je

jednou z nejstarších, ne-li nejstarší na světě. Díky této historii má jasně definovaná pravidla. OSA je již dnes kontrolován hned z několika stran.

Citát 3:

„Můžete komentovat plán OSA zavést poplatek i při nákupu mobilu, kdy by se platilo za každý gigabyte uloženého prostoru v přístroji?“

Tak tento návrh už je zcela za hranou morálky a únosnosti. Primárně využívanou funkcí mobilních telefonů je telefonování. Datové úložiště v mobilních telefonech dnes drtivá většina lidí využívá především k ukládání vlastních fotografií nebo videí. Požadavek na to, abychom každý ze své kapsy při koupi mobilního telefonu zaplatili byt korunu navíc jako příspěvek do černé díry jménem OSA, je pro mě nepřijatelná drzost.“

Komentář 3:

Lež jako věž. OSA není černá díra. Jeho činnost a hospodaření jako spolku vyplývají ze zákona. Představenstvo OSA je úkolováno dozorcí radou, demokraticky zvolenou z členů OSA na valném shromáždění. Každá koruna je vyúčtována (příjmy dle již zmíněného rozúčtovacího řádu), výsledek hospodaření auditován a účetní uzávěrku schvaluje každoročně valné shromáždění OSA jako jeho nejvyšší orgán.

Navíc OSA je dozorován i ze zahraničí. Zahraniční autoři si velice dobře hlídají, aby nedocházelo ke svévolnému nakládání s jejich honoráři.

Poplatek za úložný prostor v mobilních telefonech (kam si uživatelé mimo jiné ukládají audia či videa nás, autorů, namísto zakoupení např. CD nebo si pořizují záznamy z koncertů oblíbených kapel a pak je nahrávají na YouTube), a to v nemalé výši, účtují ochranné organizace ve většině Evropy. Kladně se k tomuto vyjádřil i Soudní dvůr Evropské unie.

Citát 4:

„Pokud ke zvýšení poplatků dojde, může to, třeba i v souvislosti se zavedením EET, některé restaurace existenčně ohrozit nebo neúměrně finančně zatížit?“

Ono se zdánlivě jedná o zanedbatelnou finanční zátěž, která slovy představitelů OSA je v řádech desítek či stovek korun. Nicméně problém je v tom, že takových zanedbatelných

zátěží je dnes již více než dost a stále jich přibývá, ať se jedná o byrokratické povinnosti, nebo o povinné poplatky a platby. A mnozí hospodští a restauratéři toho mají už plné zuby a pro mnohé se tyto bariéry v podnikání stávají likvidační.“

Komentář 4:

Ano, jako spolujitel hostinských zařízení s panem senátorem souhlasím v tom, že už máme plné zuby nových nařízení, zákonů, EET a dalších státních buzerací. Avšak také vím, že

i po zvýšení sazeb OSA je poplatek za „repro“ v restauracích *nikoliv zdánlivě*, ale skutečně zanedbatelnou finanční zátěží, která je na úrovni desetin procent našich celkových nákladů. Proč za nás, živnostníky či soukromníky (za které byl zvolen do Senátu), pan senátor přednostně nebojuje proti zlovůli státních úřadů, ministerstev práce, zdravotnictví, spravedlnosti, ale především financí, které nás poslední tři roky cíleně kriminalizují? *Protože do vlastních řad se lépe trefuje, pane senátore?*

Závěr:

Nevím, zda pan senátor Valenta lže a hrubě překrucuje fakta úmyslně, či z nevědomosti, ale to je vlastně lhostejné. Skutečností však je, že opakovaně cíleně špiní jméno OSA a tím dehonestuje mě a ostatní autory, což je od něho, řečeno jeho vlastními slovy, „nepřijatelná drzost“. Navíc tak činí z pozice voleného zástupce lidu, placeného mimo jiné z daní nás, autorů. A to je v demokratické zemi nepřipustné. ☒